

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Προς ΡΩΜΑΙΟΥΣ 15, 1 - 7

Αρχαίο Κείμενο

1 Ἀδελφοί, ὀφείλωμεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. 2 Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκεῖται εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομὴν· 3 καὶ τὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς ἴεραπαῖται, οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἑπέπεσον ἐπ' ἐμέ. 4 Ὅσα τὰρ προεῖράφθῃ, εἰς τὴν ἡμέτεραν διδασκαλίαν προεῖράφθῃ, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱεραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. 5 ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶκε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, 6 ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν θεοῦ.

Μετάφραση

1 Ἀδελφοί, ὅσοι ἔχουμε δυνατὴ πίστη οφείλουμε νὰ ανεχόμεστε τὶς ἀδυναμίες ὅσων ἔχουν ἀδύναμη πίστη καὶ νὰ μὴ κάνουμε ὅ,τι ἀρέσει σ' ἐμᾶς. 2 Ἡ συμπεριφορὰ του καθενὸς μας νὰ εἶναι ἀρεστὴ στον πλησίον ὥστε νὰ τον βοηθᾶ νὰ προκόβει στο ἀγαθὸ κι ἔτσι νὰ συντελεῖ στην οἰκοδομὴ τῆς ἐκκλησίας. 3 Ἄλλωστε, κι ὁ Χριστὸς δὲν ἐζήση γιὰ νὰ ευαρεστήσει τον εαυτό του, ἀλλὰ, ὅπως λέει ἡ Γραφή, οἱ ὕβρεις ὅσων σ' ἐβρίζαν, Θεέ, ἔπεσαν πάνω μου. 4 Νὰ ξέρετε ὅτι ὅσα γράφτηκαν στις Γραφές, ἔχουν γραφτεῖ γιὰ νὰ μας διδάσκουν. Ἐτσι, με τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἐνθάρρυνση που δίνει ἡ Γραφή θὰ στηριχτεῖ ἡ ἐλπίδα μας. 5 Εἶθε ὁ Θεός, που χαρίζει τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἐνθάρρυνση, νὰ σας δώσει τὴν ὁμόνοια σύμφωνα με τὸ θέλημα του Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6 Ἐτσι, ὅλοι μαζί με μιὰ φωνή θὰ δοξάσετε τὸ Θεό, τον Πατέρα του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λόγοι Ἁγίων Πατέρων γιὰ τὴν Διδαχὴ καὶ Ἀκρόαση τοῦ Θείου Λόγου

Παρακολουθεῖτε ταχτικά τὴν ἀνάγνωση τῶν Ἁγίων Γραφῶν, καὶ νὰ μὴ συζητᾶτε ἀνώφελα καὶ κάνετε ζημιὰ σ' ἐκείνους που σας ακοῦν.

Εκεῖνος που φροντίζει νὰ διδάξει τον πλησίον του, ἐπιτυγχάνει διπλὸ κέρδος. Ἀφ' ἐνός μεν διότι λαμβάνει ἀπὸ τὸ Θεὸ μεγαλύτερη ἀμοιβή, καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐπαναφέρει στη μνήμη του ὅσα διδάσκει σ' ἐκείνον.

Μεγάλο ἀγαθὸ εἶναι νὰ ελεεί κανεῖς τους φτωχοὺς. Ἀλλὰ τίποτα δὲν εἶναι τόσο μεγάλο, ὅσο τὸ νὰ ἀπαλλάσσει κάποιον ἀπὸ τὴν πλάνη.

Ἀγωνίσου μέχρι θανάτου γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ ὁ Κύριος θὰ πολεμήσει γιὰ σένα. Ἀρκεῖ ἓνας καὶ μόνον ἄνθρωπος, κινούμενος ἀπὸ τὴ φλόγα του ἱεροῦ ζήλου, γιὰ νὰ διορθώσει ολόκληρο λαό.

(Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος)

Ἡ ἀκρόαση τῶν κοσμικῶν διηγήσεων ἀς εἶναι γιὰ σένα, ὅπως ἡ πικρὴ γεύση, οἱ δε διηγήσεις τῶν ὁσίων ἀνδρῶν, ὅπως ἡ κηρήθρα με τὸ μέλι.

Νὰ κρατᾶς τὸ στόμα σου σιωπηλὸ καὶ τὴν καρδιά σου προσεχτική. Νὰ εἶσαι ἀπρόθυμος γιὰ λόγους ἀχρηστους, συνετός δε καὶ σοφός, ὅσον ἀφορᾶ στη σωτηριώδη ἀκρόαση τῶν θείων Γραφῶν.

(Μέγας Βασίλειος)

Δὲν πρέπει νὰ μελετᾶ κανεῖς τεμπέλικα τὸ νόμο του Κυρίου. Δὲν ἐπιτρέπεται ἄλλοτε νὰ μελετᾶ κανεῖς αὐτό, ἄλλοτε δε ὄχι, ἀλλὰ πάντοτε καὶ συνεχῶς νὰ εἶναι ἀφοσιωμένος στα θεία λόγια.

(Μέγας Ἀθανάσιος)

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ Κεφ. 9, 27 – 35

Αρχαίο Κείμενο

27 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρά τῳ Ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρᾶζόντες καὶ λέγοντες ἑλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ. 28 ἔλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. 29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γένηθῆτω ὑμῖν. 30 καὶ ἀνέψυχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς τινωσκέτω. 31 οἱ δὲ ἐξεληθόντες διεφθῆμισαν αὐτὸν ἐν ὄλῃ τῆ ἡμέρῃ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεκον αὐτῷ ἀνθρώπων κωφὸν δαιμονιζόμενον· 33 καὶ ἐκβλήθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 34 οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἐλεῖον ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆπεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Μετάφραση

27 Εκείνο τον καιρό, καθώς προχωρούσε ο Ιησούς τον ακολούθησαν δύο τυφλοί, που φώναζαν κι έλεγαν: «Σπλαχνίσου μας, Υιέ του Δαβίδ!» 28 Και όταν έφτασε στο σπίτι, πήγαν κοντά του οι τυφλοί, και ο Ιησούς τους λέει: «Πιστεύετε πως μπορώ να το κάνω αυτό;» Του λένε: «Ναι, Κύριε». 29 Τότε άγγιξε τα μάτια τους και είπε: «Όπως το πιστεύετε να σας γίνει» 30 Κι ανοίχτηκαν τα μάτια τους. Τότε ο Ιησούς τους πρόσταξε λέγοντας: «Προσέξτε να μην το μάθει κανένας». 31 Αυτοί όμως, μόλις βγήκαν έξω, διέδωσαν τη φήμη του σ' όλη την περιοχή εκείνη.

32 Ενώ έβγαιναν έξω οι δύο τυφλοί, του έφεραν ένα κωφάλαλο δαιμονισμένο. 33 Και μόλις έδιωξε το δαιμόνιο, μίλησε ο κωφάλαλος. Κι ο κόσμος θαύμασε και είπε: «Ποτέ ως τώρα δεν είδαν οι Ισραηλίτες τέτοια πράγματα!» 34 Οι Φαρισαίοι όμως έλεγαν: «Με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμονίων διώχνει τα δαιμόνια».

35 Ο Ιησούς περιόδευε σ' όλες τις πόλεις και στα χωριά, δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε το χαρμόσυνο μήνυμα για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού και γιάτρευε κάθε ασθένεια και κάθε αδυναμία στο λαό.